

07 באוקטובר 2024

ה' בתשרי תשפ"ה

טקס זיכרון לשבעה באוקטובר 07.10.24 - דברים

בוקר טוב לכולם, ותודה לתלמידים ולסגל התיכון לחינוך סביבתי על היוזמה לקיים טקס זיכרון לאסון השבעה באוקטובר 2023, ולהזמין אותנו.

הראשונים שנפגעו, נרצחו, עונו, נאנסו, נבזזו ונחטפו לשבי הינם תושבות ותושבי מערב הנגב, המתיישבים, אשר במשך שנים רבות נאחזו בקרקע ועמדו תחת אש ואיומים מצד השכנים הפלסטינאים.

ב-1957 כתב דן אלמגור על נחל עוז :

מי צופה מסגדים ונוטע?

מי פולח תלמים מול דגון?

מול העיר ונגון מקלעיה, מי נוסד עלומים בפטון?

הקיבוצים בארי, נירים ואורים מאוזכרים במסגרת מורשת אחת עשרה הנקודות אשר עלו על הקרקע לפני הקמת המדינה, בכדי לעצב את הגבול לפני תום המנדט הבריטי. במשך שנים רבות, הם, וקיבוצים נוספים, ומושבים, ועיירות אשר היו בית לעמך ישראל, יצרו מגן אנושי מול מפגעים שהגיעו מרצועת עזה.

עליהם, ועל הלוחמים אשר במשך שנים הגנו על התושבים ועל היישובים נשזרו סיפורי גבורה. מי שעמד באנדרטת חץ שחור, סמוך לקיבוץ מפלסים, צפה למרחק בבתי העיר עזה, ועבר בין העמודים המספרים את סיפורי הגבורה של הלוחמים והיחידות שהגנו בגופם ולחמו בחירוף נפש לשמור על הביטחון.

הם חוו את מלחמת העצמאות, ואת פיגועי הטרור של הפדאיון, ואת פעולות התגמול, ואת מבצע קדש, ואת מלחמת ששת הימים ויום הכיפורים, ואת פינוי סיני, שהבטיח שלום עלינו ועל המזרח התיכון, ועברו ימים ולילות ארוכים תחת אש ותימרות עשן, ולא זזו. נהפוך הוא, הם הפגינו חוסן וביטחון, עבדו את הקרקע עד לקו הגבול ויצרו אסם ירקות ומטעי פירות, שהזינו את כולנו, הקימו תעשייה חדשנית, ופתחו את ביתם להתרחבות ולקליטת משפחות צעירות.

רובם האמינו בדרך השלום ובשיתופי פעולה עם השכנים הפלסטינאים. הם שאפו לשלום אזורי והאמינו כי בדיאלוג ובפתיחות ניתן להביאו.

בצד הכמיהה לשלום אזורי, הם חזרו וציטטו את טרומפלדור כשאמר: **"במקום בו תחרוש המחרשה היהודית את התלם האחרון שם יעבור גבולנו"**. ואת משה סמילנסקי: **"אם חקלאות כאן – מולדת כאן"**. והם האמינו ועוד מאמינים בנצחיות האמירות הללו ומתרגמים אותן למעשה חלוצי וציוני של בניין הארץ ויישובה.

ואז בשבעה באוקטובר, בדיוק לפני שנה, בבוקר שבת שמחת תורה, הבליוח הרקטות, ומאות מחבלים, ואחריהם בוזזים, רוצחים ואנסים פרצו את הגדרות, נכנסו מי ברגל, מי ברכב ומי מהאוויר ופלטו לשטחנו.

מארג החיים הפסטורלי הפך בתוך זמן קצר לנהרות של דם, לערמות של גופות ירויות, נפשות קרועות, נשים אנוסות, ילדים שרופים, אדמה חרוכה וגרוטאות מפויחות – חיים שלמים התפרקו באחת.

ולוחמות ולוחמי צה"ל, אליהם נשואות עיננו בכל עת שנבקש לעצמנו ביטחון, ובהם גאותנו, לא היו ערוכים להגן על היישובים ואף לא על עצמם.

אסון כבד פקד את מדינת ישראל. אנו מציינים שנה לאסון, ואנחנו עדיין בתוכו.

לצערי הרב, האחראים מסרבים לקיים חקירה כחוק. בתוך שנה בה מבלבלים אותנו בשינוי משטרי, משתנות העובדות, עדויות מומצאות, ומיתוסים חדשים מופרחים לכל כיוון. ואנו כבר במלחמה רבתי, שמי יודע מה יהיה בסופה...

מאה ואחד חטופות וחטופים אסורים במנהרות החמאס, אלפי חיילים ואזרחים פצועים, מאות רבות אבלים על יקיריהם שהלכו לבלי שוב, ועשרות אלפי משפחות עקורים מביתם, ומחפשים מקום מבטחים.

אנו עדים לעוז רוחם של הלוחמים, אנו עוקבים בהערכה ובגאווה אחרי היוזמות המחוכמות לפגוע באויב בעין, אך עיננו אינה מחמיצה את הבריחה מנטילת אחריות ומחתיירה לחקר האמת על מחדל השבעה באוקטובר.

הצלחה מבצעית, תהייה מצוינת ככול אשר תהיה, או תמרון מיוחד ומפתיע, לא ישיבו את אלפי החללים, לא ירפאו את הפצועים ולא ישיבו את החטופים.

למען עתיד החברה בישראל ולמען חידוש הערכים לדורות הבאים, על מדינת ישראל להעמיד בראש סדר העדיפות הלאומי את השבת החטופים ולחקור לפרטי פרטים את מחדל השבעה באוקטובר. מגיע לנו לדעת ולהכיר את שורשי המחדל.

לקחי המחדל צריכים להתפרסם ולהילמד. והאחראים למחדל הנורא חייבים לפנות את מקומם לדור חדש של מנהיגים חכמים, מחויבים, נקיי כפיים וצנועים.

יהיה זכר הנופלים שמור בלבנו לעד, נאחל החלמה מהירה ושיקום מהיר לפצועי הגוף והנפש, נעשה כל שלעיל ידנו להשיב את החטופים, ונתפלל ביחד לשלום על ישראל.

מי ייתן ונשוב להיות חברה ערכית, יוצרת ובונה, חרוצה וצנועה, אוהבת אדם ומכבדת, קשובה ולומדת, אשר בעוצמתה הערכית, המדעית והביטחונית תנחיל שלום למזרח התיכון.

מי-האיש, החפץ חיים; אהב ימים, לראות טוב.

נצר לשונך מרע; ושפתיך, מדבר מרמה.

סור מרע, ועשה-טוב; בקש שלום ורדפהו.

(תהילים ל"ד, י"ג – ט"ו)

דרור אלוני

מנכ"ל המדרשה